

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 170/09-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť R. M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv uznesením Okresného súdu Martin č. k. 1 T 73/03-341 z 27. júna 2007 a uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 2 Tos 49/2007-350 z 3. októbra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 22. apríla 2009 doručené podanie R. M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „Žiadosť“.

Sťažovateľ v uvedenom podaní okrem iného uvádza:

„Touto žiadosťou sa obraciam na Ústavný súd vo veci Okresného súdu Martin a Krajského súdu Žilina o rozhodnutí vo veci započítania väzby do uloženého trestu. Bol som vzatý do väzby 25. 4. 2003 a súd zistil zo spisu pod sp. značkou 3 T 182/01, súd zistil,

že v uvedenom konaní bola moja osoba odsúdená na nepodmien. trest vo výmere 6 rokov a 4 mesiace so zaradením do III. NVS. Hlavne chcem poukázať na tú skutočnosť, že súd zastavil tr. stíhanie a odôvodnil to tým, že väzbu mi nemôže započítať, lebo v mojom prípade k odsúdeniu nedošlo a konanie za, ktoré som bol odsúdený brali za dostatočné... Písal som žiadosť na Okr. súd v Martine pod číslom konania 1 T 73/03, kde mi odpovedali, že väzba mi nebude započítaná, kde som sa odvolal na Kraj. súd v Žiline pod č. konania 2 Tos/49/2007-350, kde mi moje rozhodnutie taktiež zamietli.“

Z ďalšieho obsahu sťažnosti možno vyvodit', že sťažovateľ zastáva názor, že bližšie neoznačeným rozhodnutím Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) vydaným v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o započítanie väzby vykonanej ním v trestnej veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 1 T 73/03 do trestu uloženého mu rozhodnutím okresného súdu v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3 T 182/01 a následne uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) vydaným vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Tos 49/2007, ktorým potvrdil dotknuté rozhodnutie okresného súdu, došlo k porušeniu jeho práv. Sťažovateľ žiada ústavný súd „o prešetrenie veci a spravodlivosti v mojom prípade a o započítanie veci väzby do trestu pod značkou 3 T 182/01“.

Ústavný súd zo spisovej dokumentácie okresného súdu zistil, že predmetom námietok sťažovateľa je uznesenie okresného súdu č. k. 1 T 73/03-341 z 27. júna 2007 a uznesenie krajského súdu č. k. 2 Tos 49/2007-350 z 3. októbra 2007, ktoré nadobudli právoplatnosť 3. júla 2007.

Ústavný súd podľa obsahu posudzoval podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv označeným uznesením okresného súdu a označeným uznesením krajského súdu, a takto o ňom aj rozhodol.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že sťažovateľom namietané uznesenie okresného súdu č. k. 1 T 73/03-341 z 27. júna 2007 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 2 Tos 49/2007-350 z 3. októbra 2007 nadobudli právoplatnosť 3. júla 2007, pričom sťažovateľ doručil svoju sťažnosť ústavnému súdu 22. apríla 2009, t. j. zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na tomto základe ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľa v predložennom znení neobsahovala zákonom ustanovené náležitosti (§ 20 v spojení s § 50 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na skutočnosť, že sťažnosť bola podaná oneskorene, ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa, aby odstránil nedostatky svojej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2009